

LIETUVOS RESPUBLIKOS LYGIŲ GALIMYBIŲ KONTROLIERIUS

SPRENDIMAS

DĖL GALIMOS DISKRIMINACIJOS NEGALIOS PAGRINDU NAUDOJANTIS AUTOMOBILIŲ STOVĖJIMO AIKŠTELE PRIE GYVENAMOJO NAMO TYRIMO

2019 m. lapkričio 27 d. Nr. (19)SN-171)SP-115
Vilnius

Lygių galimybių kontrolieriaus tarnyboje (toliau – Tarnyba) atliekamas tyrimas dėl galimo diskriminavimo negalios pagrindu paslaugų teikimo srityje.

Pareiškėjo V. K. (toliau – Pareiškėjas) 2019 m. rugsėjo 30 d. pateiktame skunde nurodoma, jog Pareiškėjas turi judėjimo negalią ir naudojasi asmens su negalia vežimėliu. Pareiškėjas nuo 2019 m. birželio 1 d. yra buto, esančio (*duomenys neskelbtini*) (toliau – Pastatas), savininkas. Pasak Pareiškėjo, su valstybės parama gavęs paskolą ir įsigijęs butą, pradėjo ieškoti parkavimo vietos automobiliui, tačiau, kaip paaiškėjo, asmenims su negalia skirtų vietų šalia Pastato nėra.

Pareiškėjas teigė, jog „aplink mano gyvenamą namą, antžeminės ir požeminės parkavimo vietos yra privati valda, todėl po statybos priėmimo neįgaliesiems skirtos vietos buvo parduotos ne neįgaliesiems asmenims, ko pasekoje tų vietų neliko, liko tik pavieniai ženklai ir lentelės, jog kadaise jos buvo...“ (šios ir kitų citatų kalba netaisyta). Pareiškėjas paaiškino: „į kiemo teritoriją automobiliu patekti taip pat negaliu, kadangi uždėtas šlagbaumas, tad kreipiausi ne kartą į namą administruojančią įmonę UAB „Mano Būstas“, kad suteiktų galimybę privažiuoti prie mano namo laiptinės, tačiau tokios galimybės negavau, kadangi <...> tai privati valda ir tokią galimybę turi tik įsigiję ten parkavimo vietas, tad nei taksi, policija, ar greitoji esant reikalui negalėtų privažiuoti prie namo laiptinės“.

Pareiškėjas rašė, jog kreipėsi ir į Vilniaus miesto savivaldybę, kad skirtų / pažymėtų neįgaliesiems skirtą vietą, tačiau buvo atsakyta: „prie namo privati valda, tad pasiūlė įrengti vietą ant gatvės (kuri priklauso savivaldybei), tačiau nuo namo laiptinės iki jos yra apie 200–300 metrų, o keliaujant iki gatvės yra didelis kalnas, kurio silpnomis rankomis savarankiškai įveikti negaliu, taip pat parkavimo vieta būtų gatvėje, kurioje labai nesaugu būtų susikrauti neįgaliojo vežimėlį, kadangi tam turiu pilnai atidaryti duris

į važiuojamąją dalį, statybos reglamentas nurodo, jog neįgaliojo parkavimo vieta negali būti toliau kaip 60 m ir turi būti įrengta išlipimo zona 150 cm, o ir žiemos metu dėl sniego aš ja visiškai nebūčiau galėjęs pasinaudoti, tad šis pasiūlymas man nėra priimtinas ir problemos neišsprendžia“.

Pareiškėjas teigė, jog šiuo metu intensyviai ieško namo teritorijoje parkavimo vietos (pirkti arba išsinuomoti) tačiau nei nuomai, nei pardavimui vietų nėra. Pareiškėjo teigimu, „šiam kvartale gyvena apie 10 000 gyventojų, pagal statistiką neįgalieji visuomenėje užima apie 10 procentų, tad tikėtina jog šioje teritorijoje gyvena apie 1000 neįgaliųjų, neįmanoma šią žmonių neatstovauja, ar tai nėra pažeidžiamos mano ir jų teisės“.

Pareiškėjas taip pat rašė: „nežinau, kaip atėjus žiemai ir apsnigus takus, teks keliauti į universitetą, darbą... Esu beviltiškoje padėtyje...“

Pareiškėjas prašė ištirti UAB „Mano būstas“ veiksmus.

Seimo kontrolierė, laikinai pavaduojanti lygių galimybių kontrolierių Milda Vainiutė, vadovaudamasi Lygių galimybių įstatymo 30 straipsnio 2 dalimi, 2019 m. spalio 15 d. raštu Nr. (19)SN-134)S-498 kreipėsi į Pastatą administruojančią UAB „Mano būstas“, prašydama pateikti informaciją, ar bendrovė gali patvirtinti skunde nurodytas aplinkybes; ar parkavimo aikštelė prie Pastato yra pritaikyta asmenims su judėjimo negalia bei atitinka Lietuvos Respublikos aplinkos ministro 2001 m. birželio 14 d. įsakymu Nr. 314 patvirtintą statybos techninį reglamentą STR 2.03.01:2001 „Statiniai ir teritorijos. Reikalavimai žmonių su negalia reikmėms“; ar asmenims su negalia yra sudarytos vienodos galimybės, palyginus su kitais asmenimis, naudotis parkavimo aikštele prie Pastato; ar UAB „Mano būstas“ administracija gali patvirtinti, kad UAB „Mano būstas“ atsisakė suteikti Pareiškėjui teisę privažiuoti iki jo gyvenamojo namo – Pastato (už atitvaro); kas yra Pastato statytojas ir kas buvo parkavimo vietų prie Pastato pardavėjas; ar UAB „Mano būstas“ gali patvirtinti, jog visos parkavimo vietos, įskaitant ir vietas, skirtas asmenims su negalia, prie Pastato yra parduotos asmenims, neturintiems negalios.

Paprašyta pateikti dokumentus dėl Lietuvos Respublikos neįgaliųjų socialinės integracijos įstatymo 11 straipsnyje nustatyta tvarka automobilių parkavimo aikštelių prie Pastato pritaikymo asmenų su negalia poreikiams.

Lygių galimybių kontrolierė

n u s t a t ė:

Tarnyboje 2019 m. lapkričio 7 d. gautame UAB „Mano būstas“ rašte pateikiamas paaiškinimas, jog remiantis VĮ Registrų centro duomenimis, antžeminė stovėjimo aikštelė (unikalus daikto numeris (*duomenys neskelbtini*) yra atskiras inžinerinis statinys ir nuosavybės teise priklauso 74 savininkams lygiomis dalimis.

Aikštele gali naudotis tik asmenys, įsigiję parkavimo vietą. UAB „Mano būstas“ yra tik šalia aikštelės esančių daugiabučių gyvenamųjų namų administratorius.

Lygių galimybių kontrolierė

k o n s t a t u o j a:

Skundo tyrimo metu buvo vertinama, ar bendrovė „Mano būstas“, teikdama Pastato administravimo paslaugas, nepažeidė Lietuvos Respublikos lygių galimybių įstatymo 8 straipsnio 1 dalies 1 punkto nuostatų, pagal kurias, įgyvendindamas lygias galimybes, prekių pardavėjas, gamintojas ar paslaugų teikėjas, nepaisydamas lyties, rasės, tautybės, pilietybės, kalbos, kilmės, socialinės padėties, tikėjimo, įsitikinimų ar pažiūrų, amžiaus, lytinės orientacijos, negalios, etninės priklausomybės, religijos, privalo visiems vartotojams sudaryti vienodas sąlygas gauti tokius pačius gaminius, prekes ir paslaugas, įskaitant aprūpinimą būstu, ir taikyti vienodas apmokėjimo sąlygas ir garantijas už tokius pačius ir vienodos vertės gaminius, prekes ir paslaugas.

Jungtinių Tautų neįgaliųjų teisių konvencijos (toliau – Konvencija), kurios dalyvė yra Lietuva, 5 straipsnio 1 dalyje įtvirtinta, jog valstybės, šios Konvencijos šalys, užtikrina, kad prieš įstatymą visi asmenys lygūs ir lygūs pagal įstatymą, taip pat turi teisę į lygiavertę įstatymo apsaugą ir teisę vienodai naudotis įstatymo teikiamomis galimybėmis be jokio diskriminavimo. Valstybės, šios Konvencijos šalys, draudžia bet kokį diskriminavimą dėl neįgalumo ir garantuoja neįgaliesiems vienodą ir veiksmingą teisinę apsaugą nuo diskriminavimo dėl bet kokios priežasties (Konvencijos 5 straipsnio 2 dalis).

Konvencijos 9 straipsnyje „Prieinamumas“ įtvirtinta pareiga valstybėms, šios Konvencijos šalims, siekti, kad neįgalieji galėtų gyventi savarankiškai ir visapusiškai dalyvauti visose gyvenimo srityse, imtis atitinkamų priemonių, užtikrinant neįgaliesiems lygiai su kitais asmenimis fizinės aplinkos, transporto, informacijos ir ryšių, įskaitant informacijos ir ryšių technologijų bei sistemų, taip pat kitų visuomenei prieinamų objektų ar teikiamų paslaugų prieinamumą tiek miesto, tiek kaimo vietovėse. Šios priemonės, kurios apima prieinamumo kliūčių ir trukdžių nustatymą ir pašalinimą, *inter alia* taikomos: pastatams, keliams, transporto priemonėms ir kitokiems vidaus ir lauko objektams, įskaitant mokyklas,

būstą, medicinos įstaigas ir darbo vietas; informacijos, ryšių ir kitokioms tarnyboms, įskaitant elektronines ir avarines tarnybas. Pagal 9 straipsnio 2 dalies nuostatas, valstybės, šios Konvencijos šalys, įpareigojamos imtis atitinkamų priemonių, siekiant rengti ir skleisti visuomenei prieinamų objektų ar jai teikiamų paslaugų prieinamumo būtiniausius standartus ir gaires bei kontroliuoti, kaip jie įgyvendinami; suteikti galimybę pasinaudoti įvairių pagalbininkų ir tarpininkų paslaugomis [...], kad būtų sudarytos sąlygos patekti į pastatus ir kitus visuomenei prieinamus objektus; skatinti kitokias atitinkamas pagalbos ir paramos neįgaliesiems formas, kad jiems būtų užtikrinta galimybė gauti informaciją.

Jungtinių Tautų neįgalųjų teisių komitetas 2014 m. gegužės 22 d. Konvencijos 9 straipsnio „Prieinamumas“ Generaliniame komentare (toliau – Komentaras) nurodė, jog prieinamumas yra būtina asmenų su negalia savarankiškumo ir galimybės visavertiškai bei lygiomis teisėmis su visais asmenimis dalyvauti visuomeniniame gyvenime sąlyga. Neužtikrinus fizinės aplinkos, transporto, informacijos ir ryšių, įskaitant informacijos ir ryšių technologijų bei sistemų, taip pat kitų visuomenei prieinamų objektų ar teikiamų paslaugų prieinamumo, asmenys su negalia neturėtų lygių galimybių dalyvauti bendruomenės, kurioje jie gyvena, veikloje (Komentaro 1 p.).

Konvencija nustatyta pareiga visiems, tiek privatiems, tiek viešiesiems, subjektams, nepaisant jų teisinės formos, užtikrinti prieinamumą jų nuosavybės teise valdomuose pastatuose, taip pat padaryti prieinamą transporto infrastruktūrą, transporto priemones, informaciją bei komunikacijos priemones, paslaugas. Visi paslaugų teikėjai, tiek privatūs, tiek viešieji, privalo užtikrinti paslaugų prieinamumą, jeigu tik paslauga ar prekė yra teikiama ar prieinama visuomenei. Tokios pareigos pažeidimas yra laikomas diskriminaciniu elgesiu (Komentaro 13 p.). Prieinamumas yra būtina sąlyga, asmenims su negalia užtikrinant jų pagrindines teises ir laisves, galimybę gyventi savarankiškai, dalyvauti visuomeniniame gyvenime (Komentaro 14 p.).

Konvencijos 9 straipsnyje įtvirtinta prieinamumo pareiga turi būti įgyvendinama dviem aspektais:

1) užtikrinant naujai projektuojamų, statomų ar gaminamų objektų, aplinkos, prekių, produktų bei paslaugų prieinamumą;

2) pašalinant kliūtis jau pastatytuose statiniuose, kitoje fizinėje aplinkoje, asmenims su negalia naudojančiam transportu, informaciją bei komunikacijos priemonėmis, prekėmis bei paslaugomis, prieinamomis visuomenei (Komentaro 24 p.).

Lietuva Konvenciją ratifikavo 2010 metais ir įsipareigojo žmones su negalia integruoti į visuomenę sudarant palankias sąlygas užtikrinti jų orumą ir teises. Profesorius Jonas Ruškus, Jungtinių Tautų Neįgalųjų teisių komiteto narys, teigia, kad, ratifikavusi šią Konvenciją, Lietuva „įsipareigojo ir

prisiėmė atsakomybę įgyvendinti Neįgaliųjų teisių konvencijos nuostatas savo šalių įstatymuose ir praktikoje diegti lygybės ir nediskriminavimo, prieinamumo prie visuomenės išteklių, lygybės prieš įstatymą, gyvenimo savarankiškai ir įtraukties į bendruomenę principus¹.

Lietuvos Respublikos Konstitucijoje įtvirtintas pamatinis asmenų lygybės principas. Konstitucijos 29 straipsnyje skelbiama, jog įstatymui, teismui ir kitoms valstybės institucijoms ar pareigūnams visi asmenys lygūs; žmogaus teisių negalima varžyti ir teikti jam privilegijų dėl lyties, rasės, tautybės, kalbos, kilmės, socialinės padėties, tikėjimo, įsitikinimų ar pažiūrų. Aiškindamas Konstitucijos 29 straipsnio nuostatas, Konstitucinis Teismas ne kartą yra konstatavęs, kad konstitucinis visų asmenų lygybės principas, kurio turi būti laikomasi ir leidžiant įstatymus, ir juos taikant, ir vykdant teisingumą, įpareigoja vienodus faktus teisiškai vertinti vienodai ir draudžia iš esmės tokius pat faktus savavališkai vertinti skirtingai, kad konstitucinis visų asmenų lygybės principas reiškia žmogaus prigimtine teisę būti traktuojamam vienodai su kitais, įtvirtina formalią visų asmenų lygbę, taip pat kad asmenys negali būti diskriminuojami arba kad jiems negali būti teikiama privilegijų (Konstitucinio Teismo 2004 m. gruodžio 13 d. nutarimas).

Konstitucinis Teismas taip pat konstatavo, kad konstitucinis asmenų lygybės principas nepaneigia pačios galimybės skirtingai traktuoti žmones atsižvelgiant į jų statusą ar padėtį (Konstitucinio Teismo 2003 m. gruodžio 30 d. nutarimas).

Jungtinių Tautų bei Europos Sąjungos, taip pat nacionaliniuose teisės aktuose diskriminacija reiškia teisių sumažinimą, suvaržymą ar atėmimą tam tikrai kategorijai žmonių dėl kokių nors asmenų požymių. Diskriminacija suvokiama kaip asmenų lygybės principo pažeidimas, kai asmeniui ar asmenų grupei yra sukuriama mažiau palankios sąlygos, taikomi skirtumai, išimtys, apribojimai ar teikiamas pranašumas, lyginant su kitais asmenimis, esančiais toje pačioje ar tokioje pačioje situacijoje.

Pagal Lygių galimybių įstatymo 2 straipsnio 9 dalį, tiesioginė diskriminacija – tai elgesys su asmeniu, kai lyties, rasės, tautybės, kalbos, kilmės, socialinės padėties, tikėjimo, įsitikinimų ar pažiūrų, amžiaus, lytinės orientacijos, negalios, etninės priklausomybės, religijos pagrindu jam taikomos mažiau palankios sąlygos, negu panašiomis aplinkybėmis yra, buvo ar būtų taikomos kitam asmeniui. Pagal Lygių galimybių įstatymo 2 straipsnio 5 dalies nuostatas, netiesioginė diskriminacija apibūdinama kaip veikimas ar neveikimas, teisės norma ar vertinimo kriterijus, akivaizdžiai neutrali sąlyga ar praktika, kurie formaliai yra vienodi, bet juos įgyvendinant ar pritaikant atsiranda ar gali atsirasti faktinis naudojimosi teisėmis apribojimas arba privilegijų, pirmenybės ar pranašumo teikimas lyties, rasės,

---

¹ Jonas Ruškus: Jungtinių Tautų neįgaliųjų teisių konvencija keičia pasaulį. 2014; <http://www.bernardinai.lt/straipsnis/2014-06-16-jonas-ruskus-jungtiniu-tautu-neigaliuju-teisiu-konvencija-keicia-pasauli/118862>.

tautybės, pilietybės, kalbos, kilmės, socialinės padėties, tikėjimo, įsitikinimų ar pažiūrų, amžiaus, lytinės orientacijos, negalios, etninės priklausomybės, religijos pagrindu, nebent šį veikimą ar neveikimą, teisės normą ar vertinimo kriterijų, sąlygą ar praktiką pateisina teisėtas tikslas, o šio tikslo siekiama tinkamomis ir būtinomis priemonėmis.

Pagal Lygių galimybių įstatyme įtvirtintą diskriminacijos sąvoką, tiriant diskriminacijos fakto buvimą ar nebuvimą siekiama nustatyti, ar tam tikras elgesys, teisės norma, praktika galėtų tam tikrą asmenį dėl tam tikro asmens tapatybės požymio, t. y., aptariamam atveju – dėl negalios, priversti atsidurti mažiau palankioje padėtyje nei kitas asmuo, neturintis šio požymio.

Lygių galimybių įstatymo 4 straipsnyje įtvirtinta įrodinėjimo pareigos paskirstymo tvarka nagrinėjant lygių galimybių principo pažeidimo atvejus, t. y., teismuose ar kitose kompetentingose institucijose nagrinėjant fizinių, juridinių asmenų, kitų organizacijų ir jų padalinių skundus, pareiškimus, prašymus, pranešimus ar ieškinius dėl diskriminacijos lyties, rasės, tautybės, pilietybės, kalbos, kilmės, socialinės padėties, tikėjimo, įsitikinimų ar pažiūrų, amžiaus, lytinės orientacijos, negalios, etninės priklausomybės, religijos pagrindu, pareiškėjui nurodžius aplinkybes, leidžiančias daryti prielaidą dėl tiesioginės ar netiesioginės diskriminacijos buvimo, preziumuojama, kad tiesioginės ar netiesioginės diskriminacijos, priekabiavimo ar nurodymo diskriminuoti faktas buvo. Skundžiamas asmuo turi įrodyti, kad lygių galimybių principas nebuvo pažeistas.

Lietuvos Respublikos neįgaliųjų socialinės integracijos įstatymo 11 straipsnio 1 dalyje nustatyta, jog reikalavimai dėl neįgaliesiems fiziškai tinkamos aplinkos visose gyvenimo srityse įgyvendinami atliekant teritorijų planavimą ir statinių projektavimą bei viešosios paskirties pastatų, būsto ir jo aplinkos, viešojo transporto objektų, skirtų keleiviams aptarnauti, ir jų infrastruktūros, informacinės aplinkos pritaikymą neįgaliųjų specialiesiems poreikiams. Už objektų pritaikymą neįgaliųjų specialiesiems poreikiams atsako savivaldybių institucijos ir šio straipsnio 1 dalyje nurodytų objektų savininkai bei naudotojai (Neįgaliųjų socialinės integracijos įstatymo 11 straipsnio 3 dalis).

Konkretūs reikalavimai dėl statinių pritaikymo žmonių su negalia poreikiams įtvirtinti Reglamente.

Pagal Reglamento 46 punkto nuostatas, visų tipų automobilių saugyklose, išskyrus gydymo paskirties pastatų, skirtų teikti medicinos pagalbą žmonėms, automobilių saugyklose, turi būti įrengta tiek žmonėms su negalia skirtų automobilių vietų:

- 1 vieta, kai aikštelėje yra iki 15 vietų;
- 2 vietos, kai aikštelėje yra 16–50 vietų;
- 4 % vietų, kai aikštelėje yra daugiau kaip 50 vietų.

Žmonių su negalia automobiliams skirtos stovėjimo vietos, esančios prie tam tikrų objektų, turi būti planuojamos arčiausiai prie pagrindinio įėjimo į objektą iš visų automobilių saugykloje esančių vietų beklūtėje judėjimo trasoje. Kitose automobilių saugyklose vietos žmonių su negalia automobiliams turi būti įrengiamos arčiausiai prie pritaikyto įėjimo į automobilių saugyklą. Tam tikro objekto automobilių saugykloje atstumas nuo toliausiai esančios žmonių su negalia automobilio stovėjimo vietos iki pagrindinio įėjimo į objektą neturi būti didesnis nei 60 m. Kai to pasiekti negalima, ne didesniu kaip 30 m atstumu nuo pagrindinio įėjimo į objektą turi būti įrengta ne siauresnė kaip 2 400 mm žmonių su negalia išlaipinimo aikštelė šalia gatvės ar privažiavimo važiuojamosios dalies. Pritaikyta judėjimo trasa nuo automobilio stovėjimo vietos iki pagrindinio įėjimo į objektą neturi kirsti gatvių ar privažiavimų važiuojamosios dalies.

Žmonių su negalia automobilių stovėjimo vietose turi būti numatyta galimybė tokiam žmogui išlipti iš automobilio, įrengiant greta 1 500 mm pločio aikštelę. Ši aikštelė gali būti bendra dviem gretimoms automobilių stovėjimo vietoms.

Važiuojamosios dalies ir takų dangos nuolydis žmonių su negalia automobilių stovėjimo vietose neturi būti didesnis kaip 1:40 (2,5 %) bet kuria kryptimi. Lygių skirtumas tarp automobilių stovėjimo vietų ir išlipimo aikštelės ar šaligatvio turi būti iki 150 mm.

Tyrimo metu nustatyta, jog UAB „Mano būstas“ automobilių stovėjimo aikštelės prie Pastato neadministruoja, ši aikštelė nuosavybės teise priklauso individualiems savininkams. UAB „Mano būstas“ Pastato automobilių stovėjimo aikštelės vietų pardavimo nevykdė. Vietas Pastato gyventojams pardavė Pastato statytojas ir / arba statytojo bankroto administratorius. Šiuo metu visos automobilių stovėjimo vietos aikštelėje yra parduotos.

Atkreiptinas dėmesys, jog Reglamente nustatyti reikalavimai yra taikomi rengiant statinių, nurodytų Reglamento 1-ame priede, statybos, rekonstravimo, pastato atnaujinimo (modernizavimo), kapitalinio remonto, supaprastintą statybos, supaprastintą rekonstravimo projektus, kapitalinio remonto aprašą, paprastojo remonto projektą ar paprastojo remonto aprašą arba keičiant statinių paskirtį.

Taigi Reglamente įtvirtinti įpareigojimai, įrengiant automobilių stovėjimo aikšteles, kuriose privalo būti atitinkama dalis vietų žmonėms su negalia, privalo būti įvykdyti automobilių stovėjimo aikštelių įrengimo metu. Kaip sužinota iš tyrimo metu surinktos informacijos (tyrimui gautos medžiagos), automobilių stovėjimo aikštelė prie Pastato statybų užbaigimo metu (2007 metais) atitiko Reglamento reikalavimus, joje buvo įrengtos vietos asmenims su negalia bei pažymėtos atitinkamais kelio ženklais. Šiuo metu visos automobilių stovėjimo vietos yra parduotos privatiems asmenims, įskaitant ir vietas, statybų metu pažymėtas kaip skirtas žmonėms su negalia.

Pažymėtina, jog pagal Reglamento nuostatas automobilių aikštelių statytojai / savininkai yra įpareigoti įrengti reikiamą skaičių automobilių parkavimo vietų, tačiau nėra įpareigoti šį vietų skaičių išlaikyti per viso objekto eksploatavimo laiką bei užtikrinti, kad šiomis parkavimo vietomis galėtų faktiškai naudotis asmenys, turintys negalia.

Remiantis pirmiau nurodytomis aplinkybėmis bei vadovaujantis Lygių galimybių įstatymo 17 straipsnio 2 dalies nuostata, suteikiančia teisę lygių galimybių kontrolieriui teikti išvadas ir rekomendacijas bet kokiais su diskriminacija susijusiais klausimais dėl šio įstatymo įgyvendinimo, rekomenduotina Lietuvos Respublikos aplinkos ministerijai inicijuoti darbo grupę dėl Reglamento nuostatų, įtvirtinančių reikalavimus automobilių stovėjimo aikštelių pritaikymą žmonėms su negalia, bei kitų susijusių teisės aktų pakeitimo, siekiant asmenims su negalia sudaryti sąlygas faktiškai naudotis automobilių parkavimo vietomis daugiabučių namų (jų kiemų) teritorijose per visą šių objektų eksploatavimo laikotarpį.

Atsižvelgiant į tai, jog UAB „Mano būstas“ nėra atsakinga už automobilių stovėjimo aikštelės prie Pastato administravimą bei automobilių parkavimo vietų joje pardavimą, nėra pagrindo pripažinti, jog UAB „Mano būstas“ padarė pažeidimą, įtvirtintą Lygių galimybių įstatymo 8 straipsnyje.

Atsižvelgdama į tai, kas išdėstyta, bei vadovaudamasi Lygių galimybių įstatymo 16 straipsniu, 17 straipsnio 2 dalimi, 29 straipsnio 2 dalies 5 punktu, 30 straipsnio 3 dalimi,

Lygių galimybių kontrolierė

n u s p r e n d ž i a:

1. Pripažinti skundą dėl UAB „Mano būstas“ veiklos nepagrįstu, nepasitvirtinus jame nurodytam pažeidimui.
2. Siūlyti Aplinkos ministerijai išnagrinėti pateiktą rekomendaciją ir apie nagrinėjimo rezultatus bei sprendimo vykdymą informuoti lygių galimybių kontrolierių per 30 dienų nuo sprendimo gavimo dienos.
3. Su sprendimu supažindinti Pareiškėją, UAB „Mano būstas“ administraciją, Aplinkos ministeriją.

Sprendimas gali būti skundžiamas Lietuvos Respublikos administracinių bylų teisenos įstatymo nustatyta tvarka Lietuvos administracinių ginčų komisijai (Vilniaus g. 27, 01402 Vilnius) arba apygardos administraciniam teismui.

Lygių galimybių kontrolierė

Agneta Skardžiuvienė